

Fløgan: »Hermann syngur!«

HUGLEIÐING

Robert Mc. Birnie

“Ikki herma eftir fólki!!!!”

Soleiðis plagdi mín góði vinur Hermann at siga, tá ið eg við hvørt “royndi” at herma eftir honum. - Ikki tók hann sær tykni av tí, sum tann stóri skemtarin hann var. - Hvørt mansbarn kennir teir figurarnar hann skapti. Fremst av øllum Pallaba. - Men tað var eftir mínum tykki sum vísusangari, hann var heilt framúr. - Hann dugdi ikki bert at frambera eina vísu, ella ein tátt, soleiðis, at tú skilti væl og virðiliga hvat tað snúði seg um, men Hermann hevði sín egna stíl. - Tann nærmasta eg kann samanlíkna hann við er kanska Osvald Helmuth. - Serliga tá ið Hermann í ávísu stöðum í vísunum nærmast sleppur sjálvum lagnum og fortelur, uttan tó at missa hvørki takt ella tóna.

Eg skrivi hetta sjálvandi í samband við fløguna, sum júst

er komin út. Ikki sum nakað ummæli, men meira sum nakrar hugleiðingar.

Fløgan er býtt upp í 5 partar, sum í sjálvum sær vísa, hvussu fjølbroyttur Hermann var. Fyrsti partur við teim sera væl kendu sangnum frá tíðini í tónleikafelagnum. Síðan eitt av spesialunum hjá Hermann, nevniliga Friedmans Epistler. - Minnist eg var inni hjá Hermann einaferð, og onkursvegna var ein svii komin inn við. Minnist sera væl, hvussu hesin svini sat og gapaði, meðan Hermann siteraði fleiri epistlar uttanat og á flótandi svenskum.

Nr. 3 eru nakrir kabarettangir, sum eisini hava verið framfórir í V-4. Næstseinast koma so nakrir av teim kendastu V-4 tættunum. - Nú nevndi eg frammanundan tann serliga framfórluáttin hjá Hermann. - Hann kemur kanska ikki so væl fram her, uttan kanska í “Tað sum yndir niður yndir upp!” og “Útvarpið 15 ár” - Vit mugu minnst til, at allir hesir V-4 tættirnar vóru framfórir “live” - tað vil siga í beinleiðis sending-

um. Fyri ikki at tala um, at tekstirnir til hesar tættir fekst tú í hondina stutt áðrenn sendingin fór í luftina, so har var ikki nógvið tíð til nakra venjing. - Ótrúligt at tað kundi gerast so gott kortini. - Í hesum sambandi má tað nevntast, sum tað eisini

verður í formælinum, at Svinn Brimheim átti sín stóra lut í hesum framfórlum. Teir báðir kendu so væl hvønnannan, at tað skuldi ikki nógvið venjing til, fyrr enn lögini vóru komin upp á pláss.

Hetta førir okkum til tann seinasta partin á fløguni, nevniliga barnasangirnar. Sum tað eisini stendur í formælinum, so gjørdi Hermann barnasendingar eitt skifti. - Tað finnst ein hópur av fittum barnasangum, sum børn hava sent inn sum yrkingar og sum Hermann og Svinn Brimheim gjørdur lög til og sungu og spældu. - Serliga her leggur tú til merkis tað framúrskarandi og heilt serliga gítarspælið hjá Svinn.

Jú, ein hugnalig, minnisrík og ikki minst søgulig fløga. - Hon fer so í hvussu so er at runga inni hjá okkum á Ólavsoke.

Opið bræv til kirkjuráðini

ÓLAVUR PETERSEN

Tit hava í hesum døgum fingið tilfar úr Mentamálaráðnum um val av biski.

Hetta valið fellur saman við yvirtøku av kirkjuni, sum Føroya lögting hevur viðtikið skal fara fram á Ólavsoke.

Kirkjan kemur á føroyskar hendur í eina tíð sum er merkt av nógvið ivasurningum.

Ungur maður sum fer at lesa theologi sigur við Trúboðan 12. juli: “Heimurin flytir seg, verður meira liberalur, og kirkjan fylgir við, tí kann tað eisini vera, at kirkjan hevur flutt seg ov nógv, so eg tá ikki vil verða partur av kirkjuni”.

Samstundis sum tað unga fólkid verður meira leitandi og religiøst í londunum rundan um okkum, so eru tað yngri sum eldri sum venda fólkakirkjuni

bakið. Í miðbýnum í Keypmannahavn verða nú 10 kirkjur niðurlagdar.

Men har sum prestur hevur ein greiðan bíbilskan boðskap, koma fólk langvegis frá í kirkju.

Fyrsta bispasetan í yvritiknu kirkjuni verður avgerandi fyri lív og lagnum fólkakirkjunnar.

Bispaembætið er Guðs sendiboð, sum er kallað av kirkjuliðunum at boða evangelið um Jesus Kristus.

Myndugleikin hjá biski er í andans ríki og er púra óheftur av myndugleikanum í hesum heimi.

Hann skal forvalta orðið í anda og sannleika, tí uttan sannleikans anda er orðið bert bókstavur.

Bisnur forvaltar dópsins- og altarsins sakramenti.

Bispaembætið gevur collats til prestar, og hevur fullan myndugleika at taka collats frá prestum sum ikki røkja uppgávuna eftir tí sum er fyriskrivað Biski. Kirkjuliðið, prestar og

kirkjuráðslimir, hava umsjón við biski, og kunnu heita á setanarmyndugleikan um at loysa hann úr starvi eftir nágreiniliga fyriskrivaðum reglum, sum hava sitt stöð í Bispaembætinum sum umrøtt omanfyri.

Bisnur er saman við Mentamálaráðnum (les: Kirkjumálaráðnum) ovasti umsitingarlígi myndugleiki fólkakirkjunnar.

Kæru Kirkjuráðslimir!

Í kanska øllum kirkjum í landinum er lestrarbók, har ivi er sáddur um inkarnatiónina av Gudi til at vera menniskjasonurin Jesus Kristus. Við hesum er ljómurin av himli á Mariu boðanardegi og jóladegi tileinkisgjørdur. Tá er grundarlagið eisini burtur fyri dópsins- og altarsins sacramentum.

Við doypifunt verður annars í dag sagt um børnini: Tí himmiríki er teirra. Við hesum er evangeliska kirkjan ikki

Luthersk longur, men ein baptistakirkja, sum sigur eins og heimurin, at menniskja er syndafrítt í sjálvum sær (les: arvasyndin, sum nú eisini stríðir móti allari manna-hugsan, er ikki til). Bíbilska grundarlagið at doyða børn er við hesum burtur. Teksturin er heilt ørðvísi: Tí at fyri slík er himmiríki.

Við innsetan av prestum eru í summum forum bíbliutýðingar brúktar, sum ikki eru autoriseraðar. Týðingarnar eru ótrúgvart móti frumtekstinum, men laga seg til lívsfórðsluna í dag.

Vit í hesum heimi siga at alt er relativt. Men kirkjunnar grundarsteinur er ikki relativur. Pilka vit við samanhingin í guðs loyndardómi, sum er handan okkara vit og skil, so eru vit ikki í kirkjuni. Men kirkjan, sum er loyndardómurin hjá øllum teimum sum hava sett sítt álit á upprisna frelsaran Jesus

Kristus, kemur at standa um allar ævir.

Skjótt verður bispavígsla í Dómkirkjuni. Er tað sum í hinum norðanlondunum, vera erkabisparnir í hinum norðanlondunum til steðar í glitri og gleim.

Hvør skal so kallast í Bispaembætið?

Bisnur í dag skal hava nógvar førleikar og eginleikar:

- Hann skal stíga niður úr bispastólinum og áhaldandi vera áhugaður í hvat rører seg millum fólk í øllum lívsins viðurskiftum og seta seg aftur í stólin, uttan at ein flís av virðing og sóma er fokin úr embætinum.

- Hann skal fylgja væl við í hvat rører seg av átrúnaðarlíggum og eksistensielum spurningum.

- Hann skal skapa virðing fyri embætinum sum ein ið ikki trillar um fyrsta og lættasta hornið, men vera ágrýtin at lurta og geva sær góða tíð at finna loysnir.

- Hann skal raðfesta sambandið við prestarnar og kirkjuliðið høgt, og taka embætisfórðsluni at geva collats til prestar í fullum álvara.

- Bisnur skal vera sannur í orði og verki.

- Hann skal vera pædagogur og koma teimum nær sum leita eftir øðrum formum at samlast uppá, men halda fast um at kirkjunar einasta uppgáva er at boða orðið, sum er Jesus Kristus.

Bisnur skal vera allra froyinga bisnur.

Komið saman allir kirkjuráðslimir at koma við uppskotum.

Teir báðir sum fáa flestar atkvøður eru kandidatar.

Møtist so nakrar dagar seinri at tosa við kandidatarar

Tann í prestahópinum sum best lýkur omanfyri-nevndu kriteriir, er Heri Joensen.